

390.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 11 maja 1923 roku

w przedmiocie upoważnienia Ministra Skarbu do wydania w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych zezwolenia na emisję obligacji komunalnych i obligacji mieszkaniowych Komunalnego Związku Kredytowego w Poznaniu.

Na zasadzie art. 8 pruskiego rozporządzenia dla wykonania kodeksu cywilnego z dnia 16 listopada 1899 r. (Zb. ustaw pruskich str. 563) oraz na zasadzie art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 511) Rada Ministrów upoważnia Ministra Skarbu do wydania w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych zezwolenia na emisję obligacji komunalnych i obligacji mieszkaniowych Komunalnego Związku Kredytowego.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

391.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 4 maja 1923 r.

w przedmiocie jednolitego tekstu przepisów ustawowych o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej.

Na podstawie art. 52 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49, poz. 299), art. 5 ustawy z dn. 18 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 46, poz. 279), art. 10 ustawy z dn. 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 33, poz. 263), art. 8 ustawy z dn. 9 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 31, poz. 189) oraz art. 27 ustawy z dn. 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296) zarządza się co następuje:

§ 1. Ogłasza się tekst jednolity przepisów ustawowych o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej (załączniki 1, 2 i 3 do niniejszego rozporządzenia).

§ 2. O ile § 4 niniejszego rozporządzenia nie stanowi inaczej, należy w myśl art. 21 ustawy z dn. 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296) w przypadkach, w których do dnia 23 kwietnia 1923 r. (włącznie) nie dokonano wymiaru podatku spadkowego stosować załączone „Przepisy o opodatkowaniu spadków i darowizn” w granicach następujących:

1) na obszarze województw: kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego i warszawskiego, jak również na obszarze województwa białostockiego — z wyłączeniem powiatów: grodzieńskiego i wołkowyskiego oraz z wyłączeniem części powiatu bielskiego, obejmującej gminy: białowieską, masiewską i suchopolską — jeśli spadkodawca zmarł w czasie od dnia 1 stycznia 1916 r., a do dnia 21 czerwca 1920 r. (włącznie) nie

zapadła decyzja władzy skarbowej o należności podatku spadkowego (art. 51 ustawy z dnia 29 maja 1920 r., Dz. U. R. P. № 49, poz. 299);

2) na obszarze województw: nowogrodzkiego, poleskiego i wołyńskiego, jak również w części województwa białostockiego, obejmującej powiaty: grodzieński i wołkowyski tudzież gminy: białowieską, masiewską i suchopolską powiatu bielskiego — jeśli spadkodawca zmarł w czasie od dnia 1 stycznia 1916 r., a do dnia 30 sierpnia 1921 r. (włącznie) nie zapadła decyzja o należności podatku spadkowego, powzięta bądź przez władzę skarbową, bądź przez sąd przy zatwierdzeniu testamentu lub spadkobrania z prawa (§ 6, ustęp drugi, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 sierpnia 1921 r., Dz. U. R. P. № 71, poz. 476);

3) na obszarze powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i bractawskiego — jeśli spadkodawca zmarł w czasie od dnia 1 stycznia 1916 r., a do dnia 8 listopada 1922 r. (włącznie) nie zapadła decyzja o należności podatku spadkowego, powzięta bądź przez władzę skarbową, bądź przez sąd przy zatwierdzeniu testamentu lub spadkobrania z prawa (§ 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 października 1922 r., Dz. U. R. P. № 96, poz. 886).

§ 3. Załączone „Przepisy” będą stosowane — o ile § 4 niniejszego rozporządzenia nie postanawia inaczej — do aktów darowizny, zdziałanych:

- a) poczynszy od dnia 7 lipca 1920 r. na obszarze, wymienionym w punkcie 1 § 2 niniejszego rozporządzenia (art. 51 ustawy z dnia 29 maja 1920 r., Dz. U. R. P. № 49, poz. 299);
- b) poczynszy od dnia 1 października 1921 r. na obszarze, wymienionym w punkcie 2 § 2 niniejszego rozporządzenia (§ 6, ustęp pierwszy, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 sierpnia 1921 r., Dz. U. R. P. № 71, poz. 476);
- c) poczynszy od dnia 9 grudnia 1922 r. na obszarze, wymienionym w punkcie 3 § 2 niniejszego rozporządzenia (§§ 3 i 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 października 1922 r., Dz. U. R. P. № 96, poz. 886).

§ 4. Art. 32 „Przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn” należy stosować:

- a) według tekstu ogłoszonego rozporządzeniem z dnia 2 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49, poz. 300), o ile czyny karygodne, przewidziane w powołanym artykule, popełniono w okresie od dnia 7 lipca 1920 r. do dnia 9 maja 1922 r. (włącznie);
- b) według tekstu, ogłoszonego rozporządzeniem z dnia 15 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 88, poz. 796), o ile takie czyny karygodne popełniono w czasie od dnia 10 maja 1922 r. do dnia 7 maja 1923 r. (włącznie);
- c) według tekstu, ogłoszonego rozporządzeniem niniejszem, o ile takie czyny karygodne popełniono w czasie od dnia 8 maja 1923 r. (art. 51 ustawy z dnia 29 maja 1920 r., Dz. U. R. P. № 49, poz. 299; obwieszczenie w № 55 Dz. U. R. P. z 1920 r., poz. 345, art. 8 i 11 ustawy z dnia 31 marca 1922 r.,